

Приказка за земята на лѣнивцитѣ.

Слушайте, мили мои, елате тукъ, при печката, дайте и малкото шарено котенце съ лилавата корделка на врата, съ бѣлитѣ крачета и малкитѣ живи очички. Гледайте тамъ веселитѣ пѣргави пламъчета, и слушайте приказката за лѣнивцитѣ.

Разказватъ стари хора, че има нѣгдѣ си страна, кждѣто всѣки може да отиде, ако само знае кждѣ се намиря тя. Но пжтя къмъ нея е дълъгъ — и за млади и за стари. Тази страна се казва: Земята на лѣнивцитѣ.

Каквото у насъ се купува за жълтица, тамъ струва само стотинка. Кладенцитѣ, изворитѣ бликатъ само медовина и други сладки вина, а сжщо и най-хубавото вино — шампанското; то се влива направо въ устата, стига само човѣкъ да знае какъ да ги подложи.

Въ земята на лѣнивцитѣ рибитѣ плуватъ отгорѣ по водата — готови опържени, и плуватъ съвсѣмъ близо до брѣга. Но ако нѣкого домързи да се приближи, ако е истински лѣновецъ, той може само да изшитка: пст! пст! — и рибитѣ отеднажъ искачатъ изъ водата, па направо въ ржката на лѣнивеца, който и не трѣбва да се привежда.

Птицитѣ тамъ хвъркатъ сжщо тѣй готови опечени и когото мързи да си протегне ржката, за да ги хване, тѣ сами се намѣкватъ въ устата му, една слѣдъ друга, додѣ ги склучи.

Прѣзъ лѣтото тамъ вали само медъ, вали той на хубави сладки капки; прѣзъ зимата не вали